

[Vejen.]

Sinde har levet, men, siger Rousseau, hvis der var kommet en anden Mand, som havde overfaldet ham, revet Gærdet ned og taget Frugten, han vilde til alle Tider være blevet hædret som Menneskehedens største Velgører.

A. C. D. Petersen: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger, som især angaar Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser.

Jeg vil gerne forudskikke et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Olufson, som jo har forladt denne Sal, ser det ud til, og søgt bedre Græsange. Det ærede Medlem siger, at Husmændene kræver Ekspropriation, og det er maaske i og for sig forstaaeligt. Dette Lovforslag indeholder imidlertid en Særstilling for Husmændene, idet disse ikke skal underkastes dets Ekspropriationsbestemmelser, og derfor er det maaske menneskelig forstaaeligt, at de ønsker, at der skal eksproprieres fra dem, der har mere Jord, end de selv har. Jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa Begivenheder, som foregik under Behandlingen af det store Jordlovskompleks, der blev vedtaget den 4. Oktober 1919, hvor man ogsaa ønskede en Tvangsaflevering af Jorden. Da var der jo en betydelig større Del af dette høje Tings Medlemmer, som gik ind for Tvangsafleveringen; da var det ikke dem, der skulde være med. Nu er Tvangsafleveringen gaaet noget længere ned, og nu ser man ogsaa, at Betænelighederne er blevet større hos en hel Del, og tænker vi os en halv Snes Aar frem i Tiden, kan det jo være, at denne Jord er opbrugt, saa vi atter skal til at sætte Grænsen ned, og saa bliver der nok atter en Del, som bliver særlig betænelige. Det er betegnende, at saa længe man selv har en Særstilling og staar udenfor, kan man nok stille disse Krav, men naar man selv skal være med, er man straks lidt mere betænelig.

Jeg har ellers med stor Interesse fulgt den Debat, der nu paa tredie Dag foregaaer i dette høje Ting, i og for sig ikke, fordi der under denne Debat er blevet sagt væsentlig nye Ting om Principperne i de to Lovforslag; vil man undersøge de Taler, der fra konservativ Side gennem Tiderne er holdt om denne Sag, vil man finde, at alle disse Argumenter er ført i Marken mange Gange — her vil jeg dog undtage Kategorien Russer-Politik og Anbefalingen af at bruge Skipper Clement-Metoden.

En af de foregaaende Talere, jeg tror,

det var det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, spurgte, hvorfor den højtærede Landbrugsminister nu kastede en saadan Brand som Ekspropriationsbestemmelsen ind i Forhandlingen. Det kan den højtærede Landbrugsminister naturligvis selv svare paa, men ogsaa jeg har min Opfattelse, som jeg ønsker at fremsætte; den højtærede Minister vil ikke lade sig lumpe af det radikale Parti, ikke heller af Venstre, i Spørgsmaalet om, hvem der nu gør mest for at hjælpe Husmændene. Dette har jo en ikke ringe politisk Interesse, og der har jo gennem Tiderne været et Kapløb mellem de tre demokratiske Partier om at være de mest husmandsvenlige.

Men Spørgsmaalet er da først og fremmest dette: Er det da at hjælpe Husmændene at gaa til en stærkt forceret Udstyknings? For at det kan være en Hjælp for de kommende Husmænd, maa der jo være en nogenlunde stor Sandsynlighed for, at disse smaa Brug nogenlunde kan give Brugeren en lønnende Beskæftigelse. Nu er der ingen Tvivl om, at Fremtidens Udvikling kan honorere Kravet om, at Smaabrugsdriften kan blive lønnende. Det lille Landbrugs Udøvere har til deres Raadighed Midler, som kan bære dem ud over vanskelige Tider, og Midlerne bestaar i en øget Arbejdsindsats. Brugeren af et saadant Landbrug er ikke underkastet nogen Begrænsning, men kan udvide sin Arbejdsdag til saa mange Timers effektivt Arbejde, som han ønsker; han kan med sin Uddannelse og ved en samvittighedsfuld Iagttagelse af sin Gerning, med andre Ord den bedst mulige Driftsledelse og effektiv Udnyttelse af sin egen, sin Hustrus og sine Børns Arbejdsydelse, præstere mange Timers dygtigt Arbejde til Fremme af en saadan lille Bedrifts Økonomi, og selv om saa hver Times Arbejdsydelse kun bliver betalt med en i Forhold til Arbejdsmarkedsprisen meget lille Betaling, kan den dog maaske give en Indtægt, som kan føde en Familie. Men Forholdene kan blive saa vanskelige, at selv denne mægtige Løftestang, som et stort og dygtigt Arbejde er, kan komme til kort overfor de store Vanskeligheder, der kan melde sig. For at et saadant lille Landbrug skal kunne klare sig, maa Forholdene være saaledes, at der er Mulighed for Landbrugets Industrialisering. Økonomien i dette lille Brug kan ikke bygges paa de hjemmeavlede Raastoffer, men Landbruget maa industrialiseres og gaa mere og mere over til at indkøbe Raastoffer fra oversøiske Lande og gennem Forædling omdanne disse Raastoffer til Eksportvarer.